AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2017/1441

af 30. juni 2017

om den støtteordning, som Polen har anmeldt med titlen »Støtteordning for mælkeproducenter« (SA.45447 (2016/C) (ex 2016/N))

(meddelt under nummer C(2017) 4359)

(Kun den polske udgave er autentisk)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til denne bestemmelse, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 23. maj 2016 anmeldte Polen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, i TEUF en støtteordning for mælkeproducenter (»støtteordningen«).

(2) Polen fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 1. juni 2016. Ved brev af 11. juli 2016 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, som de polske myndigheder fremsendte i et brev af 15. juli 2016.

(3) Ved brev af 16. september 2016 ([1]) (»åbningsafgørelsen«) meddelte Kommissionen Polen, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i TEUF vedrørende den pågældende støtteordning. I samme brev gav Kommissionen udtryk for tvivl om, hvorvidt støtteordningen var forenelig med det indre marked.

(4) Ved brev af 12. oktober 2016 fremsendte Polen oplysninger vedrørende åbningsafgørelsen.

(5) Åbningsafgørelsen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. ([2]) Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger inden for en måned.

(6) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra interesserede parter og meddelte dette til Polen ved brev af 13. januar 2017.

(7) Ved breve af 14. november 2016 og 13. januar 2017 anmodede Kommissionen Polen om yderligere oplysninger. Polen besvarede disse anmodninger ved brev af 20. januar 2017.

2. BAGGRUND

(8) I sektoren for mælk og mejeriprodukter har kvantitativ begrænsning af produktionen (»mælkekvoteordningen«) været et vigtigt markedspolitisk instrument i mange år. Efter indførelsen i 1984 er ordningen blevet forlænget flere gange, senest indtil den 31. marts 2015 ved Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ([3]) (fusionsmarkedsordningen). Det sidste kvoteår var således 2014/2015. Mælkekvoteordningens hovedformål var at mindske

([1]) C(2016) 5770 final.
([2]) EUT C 406 af 4.11.2016, s. 86.
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

ubalancen mellem udbud og efterspørgsel på det pågældende marked og de deraf følgende strukturelle overskud, således at der kunne opnås en bedre markedsligevægt. Der blev pålagt en afgift for mælkemængder indsamlet eller solgt til direkte forbrug over en vis garantitærskel. Afgiften skulle betales af medlemsstaterne, så snart den nationale kvote blev overskredet. Medlemsstaterne skulle til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) indbetale en afgift svarende til overskridelsen af deres nationale kvote, nedsat med en fast sats på 1 % for at tage hensyn til konkurser eller til, at visse producenter kunne være ude af stand til at betale deres bidrag til den skyldige afgift. Medlemsstaterne skulle derefter fordele betalingsbyrden på de producenter, der havde medvirket til overskridelsen. Disse producenter var forpligtet til at indbetale deres andel af afgiften til den berørte medlemsstat, fordi de havde overskredet deres disponible mængder. ([1])

(9) I kontingentåret 2014/2015 blev den nationale kvote, der var tildelt engrosleverandører (mælkeproducenter) i Polen, overskredet med 580,3 mio. kg, og derfor skulle der betales en afgift på 659,8 mio. PLN (ca. 152,7 mio. EUR) til Unionens budget. De polske mælkeproducenter, der overskred deres individuelle kvoter, blev pålagt at betale en afgift for overskridelsen på 90,98 PLN pr. 100 kg overskridelse.

(10) På baggrund af lave mælkepriser og økonomiske vanskeligheder i mælkesektoren blev Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 ([2]) i marts 2015 ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/517 ([3]) for at lette den økonomiske byrde for producenter, der skulle betale en overskudsafgift i forbindelse med kvoteåret 2014/2015.

(11) På dette grundlag vedtog Polen bestemmelser, der tillod de berørte polske mælkeproducenter at betale afgiften for overskridelse af mælkekvoten i tre rater ([4]). Den første rate på mindst en tredjedel af den skyldige afgift skulle betales af de pågældende mælkeproducenter senest den 30. september 2015, og et yderligere beløb på mindst en tredjedel af den samlede afgift skulle betales senest den 30. september 2016. Restbeløbet af den skyldige afgift skulle være betalt senest den 30. september 2017. Ratebetalingsordningerne blev iværksat i overensstemmelse med betingelserne i Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 ([5]).

(12) Som anført i betragtning 1 underrettede Polen den 23. maj 2016 Kommissionen om en støtteordning, der ville gøre det muligt at eftergive de udestående afgiftsbeløb (i det følgende »den skyldige afgift«), som mælkeproducenterne skulle betale for overskridelse af deres individuelle kvoter i kvoteåret 2014/2015.

3. **BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGEN**

(13) Det nationale retsgrundlag for støtteordningen er en regeringsafgørelse om en støtteordning for mælkeproducenter ([6]) (»regeringsafgørelsen«) og loven om offentlige finanser ([7]).

(14) I henhold til regeringsafgørelsen kan ministeren for landbrug og udvikling af landdistrikter efter ansøgning fra en mælkeproducent træffe afgørelse om en hel eller delvis eftergivelse af den skyldige afgift.

(15) I henhold til regeringsafgørelsen kan der ydes støtte til mælkeproducenter:

a) der er mellemstore og små virksomheder, og

([1]) I Polen blev denne forpligtelse fastsat ved lov af 20. april 2004 om markedsordningen for mælk og mejeriprodukter (den polske lovtidende 2004, nr. 93, punkt 897, med senere ændringer).

([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 af 30. marts 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 94 af 31.3.2004, s. 22).

([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/517 af 26. marts 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 595/2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 82 af 27.3.2015, s. 73).

([4]) Ministeriel bekendtgørelse af 29. juli 2015 om landbrugsmarkedsagenturets opdeling i rater af den skyldige afgift for overskridelse af mælkeproducenternes individuelle kvoter i kvoteåret 2014/2015 (den polske lovtidende 2015, punkt 1105) (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie realizacji przez Agencję Rynku Rolnego zadania polegającego na rozkładaniu na raty opłaty należnej od producentów mleka za przekroczenie kwot indywidualnych w roku kwotowym 2014/2015, Dz. U. 2015, poz. 1105).

([5]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9).

([6]) Regeringsafgørelse af 19. maj 2016 om indførelse af en støtteordning for mælkeproducenter (Uchwała Rady Ministrów z dnia 19 maja 2016 r. w sprawie ustanowienia programu pomocy producentom mleka).

([7]) Loven om offentlige finanser af 27. august 2009 (den polske lovtidende 2013, punkt 885, med senere ændringer) (Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 885, z późn. zm.)).

b) som i kvoteåret 2014/2015 markedsførte en mængde mælk eller mejeriprodukter, som oversteg den individuelle kvote, der var tilgængelig på en given dag i året, sådan som situationen var pr. 31. marts 2015, og var forpligtet til at betale den afgift, der er fastsat i fusionsmarkedsordningen, og

c) som har betalt den første rate af den skyldige afgift, og

d) som opfylder de betingelser for eftergivelse af budgetfordringer, der er fastsat i artikel 56 og 57 i loven om offentlige finanser. Med andre ord kan eftergivelse komme på tale, hvis:

i) en fysisk person er afgået ved døden uden at efterlade sig nogen aktiver eller har efterladt sig aktiver, som i henhold til særskilte bestemmelser er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, eller har efterladt sig dagligvarer til husholdningsbrug af en samlet værdi på højst 6 000 PLN

ii) en juridisk person er blevet slettet fra det relevante register over juridiske personer og samtidig ikke har nogen aktiver, der kan beslaglægges til dækning af den skyldige afgift, og ansvaret for budgetfordringen ikke er blevet overført til tredjemand ved lov

iii) der er rimelig grund til at formode, at tvangsfuldbyrdelse ikke vil resultere i et beløb, der overstiger omkostningerne ved at søge at inddrive og håndhæve den skyldige afgift, eller fuldbyrdelsesproceduren har været forgæves

iv) en organisatorisk enhed, som ikke er en juridisk person, er blevet opløst

v) det er af afgørende interesse for debitor eller i offentlighedens interesse

vi) det er berettiget af sociale eller økonomiske årsager, navnlig debitors evne til at betale og en legitim interesse fra statskassens side.

(16) I henhold til regeringsafgørelsen kan der ydes støtte med virkning fra den dato, hvor Kommissionen træffer en positiv afgørelse om støtteordningens forenelighed med det indre marked, og indtil den 31. oktober 2017.

4. GRUNDE TIL AT INDLEDE DEN PROCEDURE, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 108, STK. 2, I TFEU

(17) Ifølge Kommissionens vurdering i åbningsafgørelsen var alle de betingelser for tilstedeværelse af støtte, der er anført i artikel 107, stk. 1, i TEUF, opfyldt (betragtning 28-33 i åbningsafgørelsen).

(18) Hvad angår spørgsmålet om forenelighed med det indre marked, bemærkede Kommissionen, at støtten hverken kan være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i artikel 107, stk. 2, litra a), b) og c), i TEUF eller i artikel 107, stk. 3, litra a), b) og d), i TEUF (betragtning 35-36 i åbningsafgørelsen).

(19) Desuden var Kommissionen i tvivl om, hvorvidt artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF kunne finde anvendelse, da støtten ikke forekom at svare til nogen af de typer af støtte, der er fastsat i statsstøttereglerne for landbrugssektoren, dvs. Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 ([1]), EU-retningslinjerne for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter 2014-2020 ([2]) (»retningslinjerne for landbrugsstøtte«), rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder ([3]) (»rammebestemmelserne om redning og omstrukturering«) og Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 (betragtning 37-39 og 48-49 i åbningsafgørelsen). Desuden forekom støtteordningen ikke at fremme udviklingen i mælkesektoren, jf. artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(20) Det fremgik også af åbningsafgørelsen, at støtteordningen forekom at være i strid med de bestemmelser i fusionsmarkedsordningen, der regulerer afgiften på mælk (betragtning 40-47 i åbningsafgørelsen)

([1]) Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1).
([2]) EUT C 204 af 1.7.2014, s. 1.
([3]) EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1.

5. POLENS BEMÆRKNINGER

(21) Polen indsendte ingen bemærkninger for at fjerne den tvivl, som Kommissionen gav udtryk for, da den indledte den formelle undersøgelsesprocedure. Dog forklarede Polen ved breve af 12. oktober 2016 og 20. januar 2017, at støtteordningen ikke er blevet iværksat og heller ikke vil blive det, så længe der ikke foreligger en positiv afgørelse fra Kommissionen (jf. betragtning 16).

6. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(22) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

7. VURDERING AF, OM DER ER TALE OM STATSSTØTTE

(23) I traktatens artikel 107, stk. 1, fastsættes det, at »[b]ortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.

(24) En foranstaltning udgør således støtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, hvis følgende betingelser alle er opfyldt: i) foranstaltningen skal kunne tilregnes staten og være finansieret med statsmidler, ii) den skal give modtageren en fordel, iii) denne fordel skal være selektiv og iv) foranstaltningen skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

Statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler

(25) Støtteordningen giver mulighed for at eftergive den skyldige afgift. Den er et resultat af nationale bestemmelser og kan derfor tilregnes staten. Den finansieres også af statens budget, idet Polen allerede har betalt afgiften til EGFL, og den polske stat ved at eftergive den skyldige afgift giver afkald på indtægter, som kunne benyttes til andre formål. Afkald på indtægter, som ellers ville være blevet indbetalt til staten, udgør en overførsel af statsmidler ([1]).

Selektiv fordel/virksomheder

(26) De potentielle støttemodtagere er visse mælkeproducerende landbrugsbedrifter i Polen (betragtning 15) ([2]).

(27) En fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF er en økonomisk fordel, som en virksomhed ikke kunne have opnået under normale markedsbetingelser, dvs. uden statslig indgriben ([3]). For at udgøre statsstøtte skal foranstaltningen give støttemodtageren fordele, der fritager denne for udgifter, som normalt ville være afholdt over vedkommendes budget.

(28) Seneste retspraksis, nemlig Domstolens dom i sag T-538/11, Kongeriget Belgien mod Europa-Kommissionen, har bekræftet, at »begrebet byrder, der normalt belaster en virksomheds budget, omfatter bl.a. supplerende udgifter, som virksomhederne skal afholde som følge af forpligtelser, der følger af lovgivning, regler eller aftale, og som finder anvendelse på en økonomisk aktivitet« ([4]).

(29) Omkostninger, såsom mælkeafgiften i det foreliggende tilfælde, er udgifter, som en mælkeproducent skal bære over sit eget budget inden for rammerne af sine normale forretningsaktiviteter. Forpligtelsen til at betale mælkeafgift udspringer af fusionsmarkedsordningen og de nationale bestemmelser om markedsordningen for mælk og mejeriprodukter (se betragtning 8-10). Hvis visse virksomheder fritages helt eller delvis for sådanne udgifter, opnår de en fordel.

(30) Det er derfor Kommissionens opfattelse, at støtteordningen indebærer en selektiv fordel for mælkeproducenterne.

([1]) Se dommen i sag C-83/98 P, Frankrig mod Ladbroke Racing Ltd og Kommissionen, EU:C:2000:248, præmis 48-51).

([2]) I åbningsafgørelsen (betragtning 31, fodnote 8) satte Kommissionen navnlig spørgsmålstegn ved sandsynligheden for, at visse støttemodtagere i praksis vil kunne få tildelt støtte. De polske myndigheder har dog ikke fremlagt nogen oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at afklare sin tvivl.

([3]) Se dommen i sag C-39/94, SFEI m.fl., EU:C:1996:285, præmis 60, og i sag C-342/96, Italien mod Kommissionen, EU:C:1999:210, præmis 41.

([4]) EU:T:2015:188, præmis 76.

Konkurrencefordrejning og indvirkning på samhandelen

(31) I henhold til Domstolens retspraksis medfører en styrkelse af en virksomheds konkurrencestilling som følge af tildeling af statsstøtte normalt en konkurrencefordrejning i forhold til konkurrerende virksomheder, som ikke modtager denne støtte ([1]). Støtte til en virksomhed, som opererer på et marked, der er åbent for samhandel inden for EU, vil sandsynligvis påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne ([2]). Der er en omfattende samhandel i Unionen med landbrugsprodukter, herunder mælk ([3]), og Polen er en af de største mælkeproducenter i Unionen ([4]).

(32) Den støtteordning, der undersøges i forbindelse med denne afgørelse, understøtter aktiviteter i landbrugssektoren og navnlig mejeriernes aktiviteter. For så vidt angår mejeriernes produkter, finder der som nævnt ovenfor handel sted i EU. Kommissionen mener derfor, at den omhandlede ordning påvirker handelen mellem medlemsstaterne.

(33) I betragtning af den omfattende handel med landbrugsprodukter kan det således antages, at ordningen fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Konklusion på spørgsmålet om statsstøtte

(34) Det kan derfor konkluderes, at den anmeldte støtteordning udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF.

8. VURDERING AF, OM STØTTEN ER LOVLIG

(35) I henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om enhver påtænkt indførelse af støtteforanstaltninger, og de må ikke gennemføre disse foranstaltninger, før Kommissionen har bekræftet, at de er forenelige med reglerne (»standstill-forpligtelsen«).

(36) Støtteordningen blev anmeldt til Kommissionen den 23. maj 2016, og den er ikke blevet iværksat. Polen har således opfyldt sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3.

9. VURDERING AF, OM STØTTEORDNINGEN ER FORENELIG MED REGLERNE

(37) For så vidt som støtteordningen udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, skal det vurderes, om den er forenelig med de relevante regler om statsstøtte i landbrugssektoren. Det følger af fast retspraksis, at bevisbyrden med hensyn til at påvise, at en foranstaltning er forenelig med det indre marked, påhviler medlemsstaten ([5]). Kommissionen bemærker, at de polske myndigheder ikke har fremlagt nogen oplysninger om, hvorfor støtteforanstaltningen skulle kunne betragtes som forenelig med det indre marked på grundlag af Kommissionens statsstøtteinstrumenter, særlig dem, der er nævnt nedenfor.

(38) Som allerede anført i åbningsafgørelsen falder den undersøgte støtteordning ikke inden for nogen af de kategorier af støtte, der er omhandlet i retningslinjerne for landbrugsstøtte eller forordning (EU) nr. 702/2014. Da der ikke er fremsat relevante bemærkninger fra Polens side, bemærker Kommissionen, at dens tvivl om, hvorvidt retningslinjerne for landbrugsstøtte og forordning (EU) nr. 702/2014 kan finde anvendelse, bekræftes.

(39) Som allerede anført i åbningsafgørelsen opfylder støtten under den undersøgte ordning ikke kriterierne for støtte til kriseramte virksomheder som omhandlet i rammebestemmelserne om redning og omstrukturering. Da der ikke er fremsat relevante bemærkninger fra Polens side, bemærker Kommissionen, at dens tvivl om, hvorvidt rammebestemmelserne om redning og omstrukturering kan finde anvendelse, bekræftes.

(40) Da der ikke er fremsat relevante bemærkninger fra Polens side om de minimis-støtte, bemærker Kommissionen endvidere, at dens tvivl om, hvorvidt forordning (EU) nr. 1408/2013 kan finde anvendelse, bekræftes.

([1]) Se dommen i sag C-730/79, Philip Morris Holland BV mod Kommissionen, EU:C:1980:209, præmis 11 og 12.
([2]) Se navnlig dommen i sag C-102/87, Frankrig mod Kommissionen, EU:C:1988:391, præmis 19.
([3]) I 2015 beløb samhandelen i Unionen med mælk sig til over 4,5 mia. EUR og til mere end 28 mia. EUR for alle mejeriprodukter tilsammen. *Kilde*: Eurostat.
([4]) I 2015 var Polen den femtestørste producent af komælk i Unionen med en produktion på mere end 10 mio. ton mælk. *Kilde*: Eurostat.
([5]) Se dommen i sag C-364/90, Italien mod Kommissionen, EU:C:1993:157, præmis 20, i Forenede sager T-132/96 og T-143/96, Freistaat Sachsen m.fl. mod Kommissionen, EU:T:1999:326, præmis 140, og i sag C-372/97, Italien mod Kommissionen, EU:C:2004:234, præmis 81.

(41) Polen henviste i sin anmeldelse til punkt 30 i retningslinjerne for landbrugsstøtte. I henhold til punkt 30 i disse retningslinjer vurderer Kommissionen enhver støtteforanstaltning, som ikke er omfattet af retningslinjerne eller andre relevante statsstøtteregler, fra sag til sag og direkte på grundlag af artikel 107, stk. 3, i TEUF under hensyntagen til reglerne i artikel 107, 108 og 109 i TEUF og den fælles landbrugspolitik, og den anvender disse retningslinjer analogt, hvor det er muligt. Ved anmeldelse af statsstøtte til landbrugs- og skovbrugssektoren, som ikke falder ind under retningslinjerne for landbrugsstøtte, vil medlemsstaterne skulle godtgøre, at den pågældende støtte stemmer overens med de fælles vurderingsprincipper i del I, kapitel 3, i disse retningslinjer. Kommissionen godkender kun sådanne foranstaltninger, hvis deres positive bidrag til udviklingen af sektoren klart er større end risikoen for konkurrencefordrejninger og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater.

(42) I forbindelse med støttesager, der er omfattet af artikel 107, stk. 3, i TEUF, har Kommissionen vide skønsbeføjelser ([1]).

(43) Artikel 107, stk. 3, i TEUF omhandler fire tilfælde, hvor statsstøtte kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen finder, at undtagelserne i artikel 107, stk. 3, litra a), b) og d), i TEUF ikke kan finde anvendelse i den aktuelle sag, fordi den pågældende støtte ikke har til formål at fremme den økonomiske udvikling i et område, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse; formålet er heller ikke at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i statens økonomi eller at fremme kulturen og bevare kulturarven.

(44) Ifølge artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med det indre marked, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(45) For at være forenelig med artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF skal støtten forfølge et mål af fælles interesse. I denne forbindelse bør støtte i landbrugssektoren navnlig være i overensstemmelse med reglerne om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Når der er vedtaget en forordning om en fælles markedsordning på et bestemt område, har medlemsstaterne pligt til at afstå fra enhver foranstaltning, der kan underminere eller fravige denne ordning ([2]).

(46) De pågældende regler for sektoren for mælk og mejeriprodukter er fastlagt i fusionsmarkedsordningen og forordning (EF) nr. 595/2004. Forordning (EF) nr. 595/2004 fastsætter gennemførelsesbestemmelserne for anvendelsen af en afgift på mælk og mejeriprodukter for så vidt angår bl.a. betaling af afgiften. En ændring, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/517, gav medlemsstaterne mulighed for at beslutte, at det skyldige afgiftsbeløb for den 12-måneders periode, der begynder den 1. april 2014, betales senest den 30. september 2017 i tre årlige rater uden renter. Fusionsmarkedsordningen indeholder ikke bestemmelser om yderligere undtagelser med hensyn til betaling af afgiften. Polen gjorde brug af den nævnte mulighed gennem anvendelse af de minimis-støtte. Derudover indeholder den nuværende støtteordning bestemmelser om anullering af afgiften (anden og tredje rate) for landbrugere, der har overskredet deres disponible mængder og som dermed, i henhold til reglerne for den fælles markedsordning for landbrugsprodukter, kan drages til ansvar over for den polske stat for betaling af afgiften. Hvis visse polske mælkeproducenter undtages fra forpligtelsen til at betale afgift, vil det undergrave kvoteordningen og fordreje konkurrencen med de producenter, der har overholdt deres kvoter, og dem, der har taget skridt til at betale deres individuelle afgiftsbeløb ([3]).

(47) På dette grundlag finder Kommissionen, at eftergivelse af mælkeafgiften ikke er forenelig med fusionsmarkedsordningen og forordning (EF) nr. 595/2004 og dermed heller ikke med reglerne om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter for så vidt angår mælkekvoteordningen.

(48) Eftergivelse af mælkeafgiften er blot et instrument, der har til formål at forbedre virksomhedernes økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling eller forfølger et mål af fælles interesse, og som ikke er forenelig med den fælles markedsordning.

(49) Dertil kommer, at hvis en statsstøtteforanstaltning uundgåeligt indebærer en overtrædelse af EU-retten, kan støtten ikke erklæres forenelig med det indre marked ([4]).

([1]) Se f.eks. dommen i sag C-39/94, SFEI m.fl., EU:C:1996:285, præmis 36, og i sag T-214/95, Vlaamse Gewest mod Kommissionen, EU:T:1998:77, præmis 86.

([2]) Se f.eks.. dommen i sag C-456/00, Frankrig mod Kommissionen, EU:C:2002:753, præmis 30-33.

([3]) Der er en igangværende traktatbrudssag mod Italien for manglende tilbagesøgning af mælkeafgifter fra de italienske producenter (sag C-433/15).

([4]) Se f.eks. dommen i sag C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, EU:C:2000:467, præmis 78, og i sag C-333/07, og Régie Networks mod Rhone Alpes Bourgogne, EU:C:2008:764, præmis 94-116.

(50) Støtteordningen kan derfor ikke betragtes som forenelig med det indre marked.

Konklusion om foreneligheden

(51) I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at den anmeldte foranstaltning udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF og er uforenelig med det indre marked.

(52) Da støtteordningen ikke er blevet iværksat (betragtning 21), er der ikke behov for tilbagesøgning af statsstøtte —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den støtteordning for mælkeproducenter, som Polen anmeldte den 23. maj 2016, udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF. Denne statsstøtte er ikke forenelig med det indre marked. De polske myndigheder kan derfor ikke iværksætte støtteordningen.

Artikel 2

Polen underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme afgørelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Republikken Polen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Phil HOGAN
Medlem af Kommissionen